

Sikkerhed for, at Kommunen ad denne Vej vilde opnaa en Merindtægt, og i ethvert Fald vilde der hengaa lang Tid, inden dette kunde ske i større Omfang.

Hvad endelig angaar Tanken om Indførelse af Luksusafgifter, kunne disse vel tænkes gennemførte hurtigt og uden større Besvær, men Erfaringen saa vel her hjemme som i Udlandet har vist, at saadanne Skatter i Virkeligheden kun give et forsvindende Udbytte.

Kravet om en hurtig og væsentlig Forøgelse af Kjøbenhavns Kommunes Indtægter vil derimod kunne ske Fyldest ved Indførelse af en Huslejeskat, og Kjøbenhavns Magistrat har udarbejdet et hertil sigtende Forslag (Bilag 1 b.) I dette Forslag findes tillige optaget enkelte Bestemmelser vedrørende Indkomstskatten, af hvilke den vigtigste er Forandring af Lov 19de Februar 1861 § 11 om Stalaen for Nedsettelse ved Skattens Paaligning.

Kjøbenhavns Borgerrepræsentanter, der med Magistraten ere enige i Onstet om, at der hurtigt skaffes Kommunen en Indtægtsforøgelse, have sluttet sig til Tanken om Indførelse af en Huslejeskat, men have dog udtalt sig for, at Magistratens Forslag burde ændres paa forskellige Punkter for at lette Byrden af den eventuelle Huslejeskat dels for Familieforjergere, der paa Grund af stor Familie nødes til at sidde for en uforholdsmæssig høj Husleje, dels for næringsdrivende, hvis Virksomhed kræver særlig store Udgifter til Forretningslokaler (jfr. Bilag 2). — Borgerrepræsentanterne have derhos udtalt sig for, at de af Magistraten foreslaaede Bestemmelser vedrørende Indkomstskatten skulde udgaa af Forslaget, bl. a. fordi det af praktiske Hensyn er fundet mindre heldigt, at Reglerne om Indkomstskatten, der bør være let tilgængelige for Skatteyderne, findes stykkevis i forskellige Love.

Efter det saaledes fremkomne har Ministeriet, der maa anse det nødvendigt, at der i den nærmeste Fremtid aabnes Kjøbenhavns Kommune Udgang til Forøgelse af dens Indtægter, under særligt Hensyn til den af Folketinget til Sagen indtagne Stilling ment at burde fremsætte et Forslag til Lov om en Huslejeskat i Staden Kjøbenhavn.

En saadan Skat vil i alt Fald have det Fortrin, at den er forholdsvis let at beregne og opkræve; man vil gennem den kunne ramme ikke alene fysiske, men ogsaa juridiske Personer og Aktieselskaber, og man vil derhos kunne medtage ikke blot Stadens Indvaanere, men ogsaa Personer, der bo uden for Kjøbenhavn, men have Forretningslokale i Staden. Byrden af Skatten vil saaledes kunne paaregnes at falde lempeligere paa Stadens Indvaanere,

end Tilfældet vilde blive med en Forøgelse af Indkomstskatprocenten.

Ministeriet har derfor, uden derved at ville foregribe noget Spørgsmaal om større Reformen paa Beskatningens Omraade, udarbejdet nærværende Forslag til Lov om Indførelse af en Huslejeskat i Kjøbenhavn m. m. Forslaget slutter sig i det væsentlige til det af Kjøbenhavns Magistrat affattede Udkast, idet man dog — navnlig for at lette Byrden ved Skatten for de næringsdrivende — har optaget den af Borgerrepræsentanterne foreslaaede Bestemmelse om, at enhver i Staden eller paa dens Grund boende Skatteyder, der har brugt Selvangivelse med Hensyn til Indkomstskattens Paaligning, skal være berettiget til ved Huslejeskattens Beregning at fordre fradraget det Beløb, hvormed hans Husleje overstiger en Tredjedel af hans til Grund for Indkomstskatten lagte Nettoindtægt.

I Forslaget er endvidere optaget en Bestemmelse om, at Skatteydere, der ere Familieforjergere, under visse Betingelser skulle have Ret til, at fordre Afdrag i den skattepligtige Lejeværdi. Denne Ret forudsætter ligeledes Selvangivelse med Hensyn til Indkomstskattens Paaligning, idet det synes rimeligt at fordre, at den, der gør Krav paa Skattelettelse, gør Rede for sine Indtægter.

Angaaende det finansielle Udbytte, som en Huslejeskat som den foreslaaede kan antages at ville give for Kommunen, henvises til de i Bilag 1 opstillede Beregninger, hvorved dog bliver at tage i Betragtning, at den i Lovforslagets § 8 givne Udgang til Nedsettelse af den skattepligtige Lejeværdi selvfølgelig vil bevirke Nedgang i Skattens Udbytte.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes i øvrigt følgende:

ad § 2.

Som det vil fremgaa af Bilag 3, har der i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation været stillet Forslag om, at saadanne Grunde i Staden, der have en særlig Anvendelse, der giver Indtægt, skulle medinddrages under Beskatningen. Hertil er dog ikke fundet Anledning, dels fordi der ikke foreligger tilstrækkeligt Materiale til at bedømme den finansielle Betydning af en saadan Bestemmelse, dels fordi Kommunen selv er den største Udlejer af Grunde, og Skattens Indførelse over for de bestaaende Lejeforhold vilde komme til at fremtræde som en Forhøjelse af den stipulerede Lejefgift.